

Publicerad 2017-09-08 17:34 av lodjuret/seglare

Som det formliga renande bad, en som trott sig se ljuset. Som frälst eller förälskad och glad. Vilja berätta för världen om sin formliga födsel och att ha 'hittat hem'. Om den är glad över, varför då inte också dela med sig av detta? Men vem talar väl för

En fråga om mod?

Att skapa är litet som att hoppa ut
från en klippa och hoppas på
att bli väl mottagen av vattnet under.

Intill Klippan kan vattnet ligga lugnt,
krusa sig eller som i storm
strida med elementen en del.

Risken ligger i det okända.
Men vill den
som 'för pennan' verkligen veta?

Den vill kanske inte ens 'landa'?
Låta sig satsa, hoppa, flyga fritt genom luften.
Träffa ytan, känna sig omslutas av vatten.

Sjunka genom det våta,
som en sorts död genom drunkning.
Nå en sorts botten,

studsas upp igen och bryta
havets landskap av yta.
Ta sig mot land,

stiga in i upplevelsen
att ha utstått provet.
Bara för att sedan ruska av sig det mesta.

Ta sig upp
på ett högt krön igen
och väl där 'börja om'.

Gå igenom en personlig ritual.

Intala sig själv,
som stålsätta sig,

skratta och gråta,
verkligen gjuta in mod
i sin person.

Ta sats, springa några meter,
som skrika, kasta sig ut i det okända.

Sedan återstår väl bara, resten?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren lodjuret/seglare med Poeter.se id #4809 innehar upphovsrätten